

Իսկ Ժիզօն երկար ձողը ձեռքին օգնութեան է վազում, վերցնում է երեխաներին իր լայն թեւերի տակ ու հեռու է քշում չար ոգիներին:

Դրա համար էլ Ժիզօի արձանի մօտ ծնողները քարի կոյտեր են դիզում միշտ, աղաչելով, որ չը թողնի իրանց մեռած երեխային անօգնական:

Այս հաւատը խիստ որոշ ցոյց է տալիս մի աւելորդ անգամ ճապոնացու քնքոյչ սէրը դէպի փոքրիկները: Նա մի հոգատար է որոնում իր երեխայի համար նոյն իսկ այն միւս աշխարհում, որտեղ իր խնամքը արդէն հասնել չի կարող: